

Kampvogne, kampfly, langtrækkende missiler til Ukraine; bliver atomvåben det næste?

Den 9. februar 2023 (EIRNS) – Efter at have optrådt i London, tog Ukraines præsident Volodymyr Zelenskyj i går sit gadecircus til Paris og derefter Bruxelles til topmøder med EU, hvor han krævede, at disse nationer forsyner Kiev med “artillerikanoner, ammunition, moderne kampvogne, langdistancemissiler og moderne kampfly”. Det er sandsynligt, at EU-landene straks kommer til at følge London i takt, og levere alt det som Zelenskyj kræver – og mere til.

Snart vil disse våben blive brugt til at iværksætte angreb dybt ind på russisk territorium, herunder Krim – hvis Londons manuskript fortsat følges. Inden længe vil der blive iværksat Global NATO-aktioner mod Kina, hvilket vil åbne en anden front i deres krig, som NATO’s generalsekretær Jens Stoltenberg gjorde det klart under sit besøg i USA, da han udtalte: “Sikkerhed er global. Det der sker i Asien har betydning for Europa, og det der sker i Europa har betydning for Asien og naturligvis også for Nordamerika.”

Der går ikke en dag, hvor Rusland undlader at advare om konsekvenserne af disse uforsvarlige handlinger og ofte indleder dem med et råd: ” Fortæl ikke, at vi ikke har advaret jer”. I dag var det den russiske ambassade i London, der advarede om “den blodige høst”, som den kommende fase af optrapning vil medføre, samt de militære politiske konsekvenser, der følger heraf for det europæiske kontinent og hele verden”. I dag udsendte det russiske udenrigsministerium også en erklæring, hvori det understreges, at USA i praksis har indledt en total, hybridkrig mod Rusland, “som udgør en

reel fare for et direkte militært sammenstød mellem to atommagter”.

Snart vil vi ønske, at vi havde reageret tidligere for at stoppe denne vanvittige spiral ind i en atomkrig; at vi havde taget imod pavens opfordring til en forhandlingsløsning; at vi havde støttet den brasilianske præsident Lulas tilbud om at danne en “fredsklub”; – og frem for alt, at vi havde lyttet til Lyndon LaRouches og Helga Zepp-LaRouches advarsler, løsninger og forstandige ord.

De ord, som Lyndon LaRouche nedfældede for næsten 46 år siden i en artikel, der blev offentliggjort den 1. august 1977 i Campaigner Magazine under titlen: “Jürgen Ponto Victim of Carter Assassination”, giver os i dag et klokkeklart signal. Vi er i stand til at formidle dem til jer igen i dag takket være LaRouche Legacy Foundation’s bestræbelser på at opspore, arkivere og gøre hele LaRouches værk tilgængeligt for offentligheden verden over. LaRouche skrev fra Wiesbaden i Tyskland dagen efter, at Dresdner Banks Jürgen Ponto var blevet myrdet af den såkaldte “Baader-Meinhof”-bande, og forklarede forbindelsen mellem dette mord og faren for atomkrig og afsluttede sin hasterapport fra 1977 med et afsnit med overskriften “Kæmp for fred”:

” Hav ingen illusioner. Når mennesker vælger krig, enten ved at vælge eller ved at undlade at handle for at forhindre den, kan de ikke bestemme, hvilken vej krigen vil udvikle sig. Hvis krigen bryder ud, vil den blive udkæmpet for at vinde for enhver pris. I krig er den grundlæggende fare den, at man taber krigen. Der vil ikke blive nogen konventionel krig i Europa, ingen taktisk-atomar forstærket form for konventionel krigsførelse, indtil USA er blevet tilintetgjort som nation, og slagmarkerne i Centraleuropa først er blevet forberedt til angreb ved at klargøre disse områder med maksimal mætning med atomare, bakteriologiske og kemiske krigsførende “artilleri”-kapaciteter. Den, der ikke vil føre krig på denne måde og på disse betingelser fra begyndelsen, er derfor sikker på at tabe

krigen. Det er følgelig, hvad krig ville være, og intet andet.

“For at kæmpe for fred, for at undgå krig, må de politiske og militære ledere først kigge ind i Helvedes radioaktive indre. Når de først har set krigens helvede, som den nødvendigvis vil blive ført, skal de forestille sig selv midt i denne krig og tænke tilbage på dengang, hvor de kunne have forhindret den. Lad dem fokusere denne forudseende lidenskab af bitter beklagelse på det nuværende øjeblik, og lad dem handle for at forhindre krig med den samme skånselsløse, grumme beslutsomhed, hvormed krigen skulle udkæmpes ...

” Indfang Jürgen Pontos zombie-mordere med alle midler. Men at pågribe disse stakkels, fornedrede stakler løser ikke rigtig problemet. Vil man tillade, at nationernes ledere bliver nedskudt, og blot arrestere de ynkelige redskaber, som de egentlige mordere udnytter? En nation, der tillader en sådan skueproces, har mistet sin sjæl, sine kvalifikationer til at overleve. Se derefter på almindelige arbejdende menneskers og andre europæeres ansigter, som jeg iagttager disse ansigter. Betragt ansigterne på mine amerikanske medborgere, som jeg ser dem foran mig nu. Se disse ansigter, disse tillidsfulde ansigter, der er blevet udslettet af det radioaktive helvede. De af os, der i en eller anden egenskab er ledere af OECD-landene, har først og fremmest et moralsk ansvar for at imødekomme den tillid, som de almindelige europæere og amerikanere har vist os. Vi bærer som vores moralske ansvar det håb, som alle generationer før os har haft, nutidens bekymring og fremtidens muligheder. Hvis vi ikke kan agere rettidigt over for Jürgen Pontos virkelige mordere under disse omstændigheder, er vores kultur ikke egnet til at overleve – og den vil ikke overleve!”

Foto: Ave Calvar Martinez, Pexels, CC0